19 Ιουλίου 2011

Οι παρατηρήσεις της ΠΑΣΕΓΕΣ επί του προτεινομένου Σχεδίου Νόμου του ΥΠΑΑΤ που εστάλησαν στους Έλληνες βουλευτές

«Θεσμικό πλαίσιο για τους αγροτικούς συνεταιρισμούς, τις συλλογικές οργανώσεις και την επιχειρηματικότητα του αγροτικού κόσμου – Οργάνωση της εποπτείας του Κράτους»

Πως είναι δυνατόν μία Κεντρική Συνεταιριστική Ένωση (π.χ. η ΚΕΟΣΟΕ), η οποία έχει σκοπό την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών, πληροφοριών, στήριξης του έργου και συντονισμό των μελών της Ενώσεων Οινοποιητικών Συνεταιρισμών, να μετατραπεί ξαφνικά σε Ανώνυμη Εταιρεία του Εμπορικού Νόμου, με σκοπό την παραγωγή τη μεταποίηση και εμπορία αγροτικών προϊόντων κατά την έννοια του Σ/Ν ; και μάλιστα χωρίς να ερωτηθεί η γενική συνέλευση των μελών. Το ίδιο ισχύει και για τις εταιρείες. Είναι δυνατόν, να μην ερωτηθεί ο μέτοχος;

Το ΥΠΑΑΤ έδωσε στην δημοσιότητα στις 8-7-2011 σχέδιο νόμου, το οποίο μεταξύ άλλων θεσμικών ρυθμίσεων διαλαμβάνει και ρυθμίσεις που αφορούν στις αγροτικές συνεταιριστικές οργανώσεις κάθε βαθμού και στις συνεταιριστικές εταιρείες του ισχύοντος νόμου 2810/2000.

Οφείλουμε να επισημάνουμε ότι, μετά το πλήθος διορθώσεων που σύνεστησε η κεντρική νομοπαρασκευαστική επιτροπή (ΚΕΝΕ), επήλθε κάποια νομοτεχνική βελτίωση στο προτεινόμενο Σ/Ν.

Όμως ατυχώς παρέμειναν όλες εκείνες οι διατάξεις, των οποίων την «απόσυρση» είχε ζητήσει η ΠΑΣΕΓΕΣ. Το αίτημα της ΠΑΣΕΓΕΣ στηρίχθηκε στην βασική διαφωνία της με τον

συντάκτη του σχεδίου νόμου επί θεμάτων Αρχών και Αξιών.

Η ΠΑΣΕΓΕΣ δεν θα συμφωνήσει ποτέ με ένα σχέδιο νόμου, το οποίο προκλητικά παραβιάζει τις διεθνείς συνεταιριστικές αρχές (Εθελοντική και Ελεύθερη συμμετοχή, Αυτονομία και Ανεξαρτησία ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ) καθώς και τις διατάξεις του Συντάγματος. Η ΠΑΣΕΓΕΣ εκ του νόμου εκπροσωπεί κυρίως ιδεολογικά το συνεταιριστικό κίνημα. Καθήκον της είναι να αντιδράσει προς κάθε εξουσία, η οποία είτε από άγνοια είτε από σκοπιμότητα παραβιάζει τις συνεταιριστικές αρχές και το Σύνταγμα. Αν δεν το κάνει, όχι μόνο αυτοκαταργείται και αυτοαναιρείται, αλλά και συνωμοτεί εναντίον των συνεταιρισμών.

Η ΠΑΣΕΓΕΣ, υποχρεούται όχι να συστήσει, αλλά να επιβάλλει στα μέλη της να συγκρουστούν με την εξουσιαστική νοοτροπία του συντάκτη του Σ/Ν, ο οποίος δεν σέβεται τον κατ' εξοχήν δημοκρατικό θεσμό που είναι ο συνεταιρισμός. Ο συντάκτης του Σ/Ν στην προσπάθειά του, όχι βέβαια να επιλύσει προβλήματα των συνεταιρισμών αλλά να εντυπωσιάσει με δήθεν καινοτομίες, προτείνει βαρβαρότητες, κατ' επιεική κρίση, με προφανή και πρωτοφανή περιφρόνηση του Συντάγματος και των Διεθνών Συνεταιριστικών Αρχών.

Αν η ΠΑΣΕΓΕΣ δεν αντιδράσει και δεν πολεμήσει την αναγκαστική μετατροπή του συνεταιρισμού σε ανώνυμη εταιρεία και την απόφαση «τρίτων» να ρυθμίζουν τις συνεταιριστικές σχέσεις, τότε θα λογοδοτήσει όχι μόνο στα μέλη της αλλά και στην ιστορία.

Ανεπιτρέπτως διαφεύγει του προφανώς ανιστόρητου συντάκτη του Σ/Ν, ότι η σημερινή κρίση στους συνεταιρισμούς οφείλεται στην απαράδεκτη παρέμβαση με ποικίλες μορφές της κρατικής εξουσίας, στους συνεταιρισμούς. Σοφή στάση του κράτους θα είναι να αποφασίσει να σταματήσει κάθε παρέμβαση στους συνεταιρισμούς, να αφήσει επιτέλους τους συνεταιρισμούς να λειτουργήσουν μόνοι τους και μόνον κατά την συνταγματική επιταγή να τους βοηθήσει στο μέτρο που ζητήσουν την βοήθειά του, για σκοπούς αναπτυξιακούς. Ο νομοθέτης κατά το Σύνταγμα, οφείλει να δώσει όλες τις δυνατότητες στους συνεταιρισμούς, παρέχοντάς τους θεσμική προστασία, να συγχωνεύονται για τη δημιουργία μεγάλων συνεταιρισμών να μετατρέπονται σε άλλες νομικές μορφές, πάντοτε όμως κατά την ελεύθερη κρίση τους και κατόπιν επιχειρηματικής εκτιμήσεως.

Οι συνεταιρισμοί δεν θα είχαν ανάγκη εξυγίανσης σήμερα, αν το κράτος δεν είχε

εγκληματικά παρέμβη στο έργο τους. Οι διαπιστώσεις αυτές έχουν καταγραφεί από την επιστήμη και την θεωρία πολλές φορές.

Αλλά όπως υπενθυμίζει και ο σπουδαίος Συνεταιριστής Καθηγητής κ. Κ. Παπαγεωργίου την ρήση του Hegel ότι «Η ιστορία μας διδάσκει ότι δεν διδασκόμεθα ποτέ τίποτα από την ιστορία».

Η αναγκαστική συγχώνευση και μετατροπή των Ενώσεων των Συνεταιρισμών, των Κοινοπραξιών των Κεντρικών Συνεταιριστικών Ενώσεων και των Συνεταιριστικών Εταιρειών, σε ανώνυμες εταιρείες μας επαναφέρει στο Ν.Δ 221/1973 της Απριλιανής Χούντας του 1967 σύμφωνα με το οποίο, όπως παραθέτει ο Καθηγητής κ. Παπαγεωργίου σε σχετική εισήγησή του:

«Το δικτατορικό καθεστώς ετοίμασε νόμο για τους γεωργικούς συνεταιρισμούς με διατάξεις για αναγκαστική συγχώνευση πρωτοβάθμιων και δευτεροβάθμιων αγροτικών συνεταιρισμών, ώστε να υπάρχει μόνο ένας πρωτοβάθμιος συνεταιρισμός σε κάθε Δήμο ή Κοινότητα και μια Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών σε κάθε νομό. Η πτώση του καθεστώτος δεν επέτρεψε την εφαρμογή του νόμου.

Ελεύθερες εκλογές διεξήχθησαν από τους αγροτικούς συνεταιρισμούς σε λίγο χρόνο μετά την πτώση της δικτατορίας»

Βεβαίως το Σ/Ν προτείνει κάτι χειρότερο : Την κατάργηση των Συνεταιρισμών και την δημιουργία στη θέση τους Ανωνύμων Εταιρειών, η οποία θα πραγματοποιηθεί με αναγκαστικές συγχωνεύσεις και αναγκαστικές μετατροπές. Και βεβαίως η μη συμμόρφωση προς τις «υποδείξεις» του Σ/Ν, απειλεί ευθέως με Διάλυση τους Συνεταιρισμούς.

Και τίθεται ευλόγως το ερώτημα, ποια είναι η έννοια της σύστασης Συνεταιρισμών και Ενώσεων αυτών σε βάση ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ, που υιοθετεί στον ορισμό του συνεταιρισμού το Σ/Ν;

Α. Συνοψίζοντας την γενική αυτή παρατήρηση πριν μπούμε στις επί μέρους διατάξεις του

Σ/Ν παραθέτουμε και πάλι κάτι από την Ιστορία:

1. «Το 1996, σε μια ομάδα ειδικών με επικεφαλής τον καθηγητή Ι. Σπράο, ανατέθηκε από την Κυβέρνηση η εξέταση της κατάστασης της οικονομίας και η πρόταση λύσεων. Στην έκθεσή της για τη γεωργία, η επιτροπή τόνισε ότι “γεωργική ανάπτυξη χωρίς συνεταιρισμούς δεν θα ήταν μόνον ευρωπαϊκή πρωτοτυπία αλλά και εγχείρημα ανέφικτο”. Για τα προβλήματα των συνεταιρισμών, η επιτροπή τόνισε τα ακόλουθα:

“ - Μακροχρόνια παράδοση κρατικών και κομματικών παρεμβάσεων

Ενασχόληση – υπέρ το δέον – των ηγετικών / αιρετών στελεχών με πολιτικές συνδικαλιστικές δραστηριότητες, αλλά και υπέρ το δέον ανάμειξη σε καθημερινά διαχειριστικά ζητήματα.

Γενική παρανόηση του κοινωνικού ρόλου των συνεταιρισμών. Αντί για συλλογικό επιχειρηματικό όργανο της κοινωνικής οικονομίας, εκλαμβάνονται από πολλούς σαν δίκτυο εξυπηρέτησης του κράτους των παροχών ή κατ' άλλους σαν όργανο συνδικαλιστικό διεκδικητικό» .

2. Το μέγεθος της παρανόησης του κοινωνικού ρόλου των συνεταιρισμών μπορεί ξεκάθαρα να φανεί από τη δήλωση ενός Γενικού Διευθυντή συνεταιριστικής εταιρείας (ΣΠΕ) ο οποίος δικαιολογώντας τις ζημιές κατά τον ετήσιο απολογισμό, ανέφερε: “Η κοινωνική και ιδιαίτερα η συνεταιριστική αποστολή των συνεταιριστικών Α.Ε. Διαπιστώνεται περισσότερο από το καθημερινό έργο που επιτελούν και τη ζημιογόνα – σε γνώση τους – προσφορά που κάνουν πολλές φορές προς τους αγρότες”. Με άλλα λόγια, όσο μεγαλύτερη είναι η ζημιά τόσο μεγαλύτερη είναι η κοινωνική προσφορά.

Βέβαια, η συνεταιριστική εταιρεία την οποία διεύθυνε χρεοκόπησε μετά από ένα ή δύο χρόνια.

Τέλος, με λύπη μας παραθέτουμε την εξής διαπίστωση. Όταν για πρώτη φορά δόθηκε στη δημοσιότητα (28.3.2011) το Σ/Ν για τους Συνεταιρισμούς, ευαίσθητος μελετητής των

Συνεταιρισμών, ανήρτησε στο διαδίκτυο και αν δεν μας απατά η μνήμη μας και απέστειλε στον κ. Υπουργό ΥΠΑΑΤ τις διαφορές κατά την νομική και ουσιαστική έννοια των όρων μεταξύ ενός Συνεταιρισμού και μιας Ανώνυμης Εταιρείας. Κάθε σχόλιο σ' αυτό υπονομεύει τα αυτονόητα.

Β. Συνοπτικά αναφερόμεθα στις επί μέρους σημαντικές διατάξεις του προτεινομένου Σ/Ν.

1. Εφιστάται, η προσοχή στο εξής: Το Σ/Ν λόγω των αντιφατικών διατάξεων που περιέχει και λόγω αγνοίας του Συντάκτη στον τρόπο λειτουργίας των Συνεταιρισμών δεν μπορεί, πέραν όλων των άλλων να εφαρμοστεί στην πράξη :

Ειδικότερα θα αναφερθούμε κατ' αρχήν στα άρθρο 19 «Μεταβατικές Διατάξεις», και 20, στο οποίο ακόμη και ο τίτλος είναι λανθασμένος:

«Μετατροπή Ενώσεων Αγροτικών Συνεταιρισμών σε Αγροτικούς Συνεταιρισμούς και ΑΕΣ - Μετατροπές Κοινοπραξιών Αγροτικών Συνεταιριστικών Οργανώσεων και Κεντρικών Συνεταιριστικών Ενώσεων».

Στην παρ. 1 εδαφ.3 του άρθρου 19 αναφέρει: « Οι Αγροτικοί Συνεταιρισμοί (ΑΣ), που δεν θα υποβάλουν αίτηση πρώτης εγγραφής (δηλ. μέσα σε τρεις μήνες από την έναρξη ισχύος του νόμου –άρθρο 4 παρ.3- τίθενται σε καθεστώς αναγκαστικής εκκαθάρισης, εκτός αν το αργότερο έως την 31η Δεκεμβρίου 2011 αποφασίσουν την συγχώνευσή τους με άλλο ενεργό ΑΣ ή την συγχώνευσή τους σε ΑΣ που θα προκύψει κατά το άρθρο 7 του παρόντος νόμου».

Κατά πρώτον η συγχώνευσή τους σε ΑΣ που αναφέρει ο Νόμος κατά το άρθρο 7 του παρόντος Νόμου -όμως το άρθρο 7 αναφέρεται στην ΠΑΣΕΓΕΣ - προφανώς εννοεί το άρθρο 20 του Σ/Ν. Περαιτέρω στο άρθρο 20 η παράγραφος 3γ αναφέρει ότι: η διαδικασία μετατροπής και συγχώνευσης που προβλέπει το άρθρο 20 ολοκληρώνονται το αργότερο έως 30-6-2012.

Συνεπώς πως είναι δυνατόν οι ΑΣ που δεν θα υποβάλλουν αίτηση πρώτης εγγραφής προκειμένου να μη τεθούν σε καθεστώς αναγκαστικής εκκαθάρισης πρέπει να

συγχωνευθούν με άλλο ενεργό αγροτικό συνεταιρισμό μέχρι την 31-12-2011. Μα αφού η συγχώνευση θα ολοκληρωθεί στις 30-6-2012 τι θα αποφασίσουν οι συνεταιρισμοί το αργότερο μέχρι 31-12-2011; αφού δεν γνωρίσουν τι θα προκύψει στις 30-6-2012, δηλαδή η Γενική Συνέλευση των Συνεταιρισμών αυτών τι θα αποφασίσει;

2. Στην παράγρ. 2 αναφέρεται ότι οι αγροτικοί συνεταιρισμοί που αξιολογούνται ως ανενεργοί οφείλουν να συγχωνευθούν με άλλο ενεργό συνεταιρισμό διαφορετικά τίθενται σε αναγκαστική εκκαθάριση.

Τίθεται το ερώτημα: αν ο ανενεργός συνεταιρισμός είναι υπερχρεωμένος και ζητήσει να συγχωνευθεί με άλλο ενεργό συνεταιρισμό, τι θα συμβεί στην περίπτωση που ο ενεργός συνεταιρισμός με απόφαση της Γενικής του Συνέλευσης απορρίψει το αίτημα συγχωνεύσεως με υπερχρεωμένο συνεταιρισμό; Και δικαίως βέβαια αφού θα χρεωκοπήσουν αυτονοήτως και οι δύο.

3. Στο άρθρο 20 παράγραφος 1: Αρχικά δεν αναφέρεται η διαδικασία μετατροπής Ένωσης Αγροτικών Συνεταιρισμών σε πρωτοβάθμιο Συνεταιρισμό και Ανώνυμη Εταιρική Σύμπραξη (ΑΕΣ). Έτσι όμως δημιουργείται ο κίνδυνος κάθε νομικό πρόσωπο να εφαρμόσει δικές του διαδικασίες. Ακολούθως διαφεύγει του συντάκτη του Σ/Ν α) ότι τα καταστατικά των μετατρεπομένων ΕΑΣ σε ΑΣ εγκρίνονται από το αρμόδιο δικαστήριο β) τα περιουσιακά στοιχεία των συγχωνευομένων και μετατρεπομένων είτε εκτιμώνται από την Επιτροπή του άρθρου 9 του Νόμου 2190/1920 είτε με τη διαδικασία του Νόμου 2166/1993 γ) Ο χρόνος και η διαδικασία σύγκλησης γενικών συνελεύσεων όλων των μετατρεπομένων αγροτικών συνεταιρισμών δ) προθεσμίες δημοσιεύσεως των σχεδίων σύμβασης συγχώνευσης στο τύπο και λοιπές διαδικασίες.

Όλα αυτά είναι αδύνατον να πραγματοποιηθούν μέσα στο χρονικό διάστημα που προβλέπει το Σ/Ν ,δηλαδή 30-6-2012 .π.χ. για μία Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών με μέλη 150 πρωτοβάθμιους Συνεταιρισμούς, τι χρόνος απαιτείται για την εκτίμηση των περιουσιακών στοιχείων όλων αυτών των Συνεταιρισμών συμπεριλαμβανομένης και της Ενώσεως, προκειμένου να πραγματοποιηθεί η συγχώνευση.

4. Επισημαίνουμε ότι διαφεύγει του συντάκτη του Σ/Ν: τι θα συμβεί αν από την εκτίμηση των περιουσιακών στοιχείων και γενικά των στοιχείων των ισολογισμών, προκύψει αρνητική καθαρή θέση. Στην περίπτωση αυτή τόσο ο Νόμος 2810/2000 όσο και ο Νόμος 2190/1920 περί ανωνύμων Εταιρειών απαγορεύουν την συγχώνευση.

5 Διαφεύγει επίσης του συντάκτη ότι σχεδόν όλα αυτά τα νομικά πρόσωπα των οποίων ζητεί την αναγκαστική συγχώνευση έχουν συνάψει εμπορικές συμφωνίες εκατομμυρίων ευρώ με τρίτους. Πως διασφαλίζει ο συντάκτης ότι οι τρίτοι με την επερχόμενη μεταβολή, δεν θα καταγγείλουν τις συμφωνίες αφού θα συναλλάσσονται πλέον με ένα νέο νομικό πρόσωπο του οποίου η βιωσιμότητα από πουθενά δεν εξασφαλίζεται; και πως διασφαλίζεται ότι οι πιστωτές δεν θα επισπεύσουν διαδικασίες αναγκαστικών εκποιήσεων αφού πλέον χωρίς τη συναίνεσή τους, μεταβάλλεται το πρόσωπο του οφειλέτη. Η κείμενη νομοθεσία επιβάλει συναίνεση των πιστωτών. Το Σ/Ν την αγνοεί. Έχει φανταστεί κανείς τον αριθμό των πιστωτών που θα προσφύγει στα δικαστήρια και θα εμποδίσει με κάθε τρόπο την συγχώνευση;

Τονίζουμε ότι η αναγκαστική μετατροπή είναι σφόδρα πιθανόν να δημιουργήσει ζημία τόσο στους συνεταιρισμούς, όσο και σε τρίτους συναλλασσόμενους, με φυσική συνέπεια να στραφούν όλοι κατά του Ελληνικού Δημοσίου με αίτημα την αποζημίωση, η οποία μπορεί να ανέρχεται σε εκατομμύρια ευρώ.

6. Επίσης στην προσπάθειά του ο συντάκτης να αποτρέψει την εκποίηση περιουσιακών στοιχείων διαρκούσης της συγχωνεύσεως και της μετατροπής, απαγορεύει κάθε εκποίηση κατά το χρονικό αυτό διάστημα. Εάν όμως νομοθετούσε με βάση τις συνεταιριστικές αρχές και την συνεταιριστική ιδεολογία θα θέσπιζε την «αρχή της αφιλοκερδούς διανομής» δηλαδή σε περίπτωση λύσης του συνεταιρισμού κάθ' οιονδήποτε τρόπο, η περιουσία του, η οποία απομένει μετά την εκκαθάριση, δεν διανέμεται στα μέλη αλλά διατίθεται με απόφαση της Γενικής Συνέλευσης σε άλλο συνεταιρισμό ή για συνεταιριστικούς σκοπούς. Η αιτιολογία της διάταξης είναι ότι η συνεταιριστική περιουσία είναι περιουσία γενεών και όχι των τελευταίων συνεταίρων.

Με την προαναφερθείσα διάταξη του Σ/Ν μετά την ολοκλήρωση της συγχώνευσης η περιουσία μπορεί να διανεμηθεί μετά την εκκαθάριση στα μέλη. Συνεπώς δεν εξυπηρετεί η τεθείσα διάταξη τον υποτιθέμενο σκοπό του Συντάκτη. Εδώ υποχρεούμεθα να υπενθυμίσουμε αυτό που έχει λεχθεί επανειλημμένα στην Γερμανία, ότι: το συνεταιριστικό δίκαιο είναι ένα από τα πολύ δύσκολα μέρη του δικαίου και παρατηρήθηκε ότι οι δυσκολίες του δεν βρίσκονται τόσο στην νομική του διατύπωση αλλά περισσότερο στο χαρακτηριστικό ότι η κατανόησή του προϋποθέτει λεπτομερή γνώση της οικονομικής φύσης του συνεταιρισμού.

7. Ειλικρινά αποτελεί έκπληξη η παραγρ. 3 του άρθρου 20, σύμφωνα με την οποία οι Γενικές

Συνελεύσεις των Συνεταιρισμών δεν ερωτώνται εάν επιθυμούν ή όχι την συγχώνευσή τους ή την μετατροπή τους. Απλώς το Σ/Ν τους δίνει το δικαίωμα να αποφασίσουν σε τι θα μετατραπούν, σε Συνεταιρισμό ή σε Ανώνυμη Εταιρεία. Και μάλιστα με το πρωτοφανές να αποφασίζεται αυτό με απλή πλειοψηφία των παρόντων. Εδώ βέβαια ο συντάκτης του Σ/Ν φαίνεται ότι δεν ασχολήθηκε με το Νόμο 2810/2000 διότι οι αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων των Συνεταιρισμών δεν λαμβάνονται με την πλειοψηφία των παρόντων αλλά με την πλειοψηφία των συγκροτούντων την απαρτία ψήφων (άρθρο 12 του Ν. 2810/2000).

Υπενθυμίζουμε στον συντάκτη ότι σε όλα τα νομικά πρόσωπα, αποφάσεις που αφορούν σε μετατροπές ,συγχωνεύσεις, εκκαθαρίσεις λαμβάνονται με την αυξημένη απαρτία και πλειοψηφία των 2/3 των ψήφων που εκπροσωπούνται στην Γενική Συνέλευση. Ουσιαστικά είναι με την απαρτία των 2/3 του όλου αριθμού των ψήφων και την πλειοψηφία των 2/3 των ψήφων.

8. Με τη διάταξη του άρθρου 4, όπου προβλέπεται η μεταβίβαση της περιουσίας ως συνόλου με τα υπάρχοντα βάρη, κινδυνεύει να οδηγηθεί σε χρεοκοπία ένα μεγάλο μέρος συνεταιρισμών. Θα ήταν κατανοητό, βεβαίως με άλλες συνθήκες, να μεταβιβάζεται το σύνολο της περιουσίας απαλλαγμένης βαρών.

Στην παραγρ. 6 διερωτώμεθα σε τι εξυπηρετεί συγκρινόμενο με την όλη διαδικασία του τρόπου συγχώνευσης και μετατροπής των συνεταιρισμών, το να συνοδεύεται ο ισολογισμός του μετασχηματισμού, κατά τη διατύπωση του Σ/Ν, από σχέδιο εξυγίανσης και ανάπτυξης. Ορθό και Λογικό θα ήταν να λεχθεί ότι σε περίπτωση που δεν προκύπτει βιώσιμο σχήμα από την συγχώνευση ή την μετατροπή, να μην πραγματοποιείται η Συγχώνευση.

Δεν είναι συνεπώς δυνατό να διαλύονται οι Συνεταιρισμοί, από άγνοια του αντικειμένου.

9. Στις παραγράφους 7 και 8 του άρθρου 20 αναφέρονται τα εξής: Μία συνεταιριστική εταιρεία η οποία έχει ιδρυθεί και λειτουργεί κατά το άρθρο 32 του Νόμου 2810/200 θεωρείται αυτόματα αγροτική εταιρική σύμπραξη (ανώνυμη εταιρεία) εφόσον στη μετοχική της σύνθεση μετέχουν κατά πλειοψηφία αγροτικοί συνεταιρισμοί του παρόντος νόμου.

Η διάταξη δεν εφαρμόζεται διότι: α) τι θα συμβεί με τις συνεταιριστικές εταιρείες, οι οποίες έχουν ιδρυθεί πριν την ισχύ του Νόμου 2810/2000 β) πως θεωρούνται αυτόματα

αγροτικές εταιρικές συμπράξεις ΑΕΣ (προφανώς από την έναρξη ισχύος του Νόμου) αφού στην μετοχική τους σύνθεση θα μετέχουν κατά πλειοψηφία πρωτοβάθμιοι αγροτικοί συνεταιρισμοί οι οποίοι θα προκύψουν, και αν προκύψουν, μετά την 30-6-2012. Και αν από την μετοχική τους σύνθεση προκύψουν πρωτοβάθμιοι συνεταιρισμοί (ΑΣ) και ΑΕΣ πως θεωρείται αυτόματα ΑΕΣ αφού σύμφωνα με το άρθρο 6 του Σ/Ν οι ΑΣ και οι Ομάδες Παραγωγών μόνον μπορεί να συγκροτούν αγροτικές εταιρικές συμπράξεις; Και πως μία συνεταιριστική εταιρεία θεωρείται αυτόματα ΑΕΣ αφού για να δημιουργηθεί η ΑΕΣ πρέπει να συμπράξουν Συνεταιρισμοί και Ομάδες Παραγωγών, ή μήπως έχει άλλη έννοια το άρθρο 6 παραγρ. 1 Σ/Ν.

Ο όρος του Σ/Ν «θεωρείται αυτόματα» σημαίνει ότι δεν πραγματοποιείται ούτε τροποποίηση του καταστατικού της Συνεταιριστικής Εταιρείας. Και πως θα συμβεί αυτό αφού στο άρθρο 1 παραγρ. 1 περίπτ. ε αναφέρεται ότι οι αγροτικές εταιρικές συμπράξεις είναι ανώνυμες εταιρείες και εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με διατομεακό και διακλαδικό αντικείμενο και σκοπό παραγωγή μεταποίηση εμπορία αγροτικών προϊόντων (βεβαίως στο άρθρο 6 αναφέρεται ότι οι αγροτικές εταιρικές συμπράξεις είναι μόνο ανώνυμες εταιρείες) – μένει να αποφασίσει ο συντάκτης τι από τα δύο θέλει ΑΕ ή ΕΠΕ.

Συνεπώς, για να επανέλθουμε στο προλεχθέν, πως είναι δυνατόν να αλλάζει εκ του νόμου ο σκοπός μιας εταιρείας, χωρίς να τροποποιείται το καταστατικό της ;

Τα ίδια ισχύουν για τις Κοινοπραξίες και τις Κεντρικές Συνεταιριστικές Ενώσεις της παραγρ. 8.

Τέλος τονίζουμε ότι όλες αυτές οι ανώνυμες εταιρείες που το Σ/Ν υποχρεώνει τους συνεταιρισμούς να μετατραπούν, θα πρέπει ως εκ του σκοπού τους να μην αποτελούν μέλη της ΠΑΣΕΓΕΣ αλλά μέλη του Συνδέσμου Επιχειρήσεων Βιομηχανιών.

10. Θα τελειώσουμε με δύο ακόμη παρατηρήσεις διότι αν θέλαμε να εξαντλήσουμε την κριτική στο σύνολο των οκτώ (8) άρθρων του Σ/Ν που αφορά στους συνεταιρισμούς, θα έπρεπε να εξαντλήσουμε πάρα πολλές σελίδες.

Απαγορεύει ο Συντάκτης, στους συνεταιρισμούς να ιδρύουν μεταξύ τους ενώσεις, κατά την κρίση τους και σύμφωνα με τις ανάγκες τους, όταν π.χ. θέλουν να δημιουργήσουν είτε

μεγάλες οικονομικές συνεταιριστικές μονάδες, οι οποίες θα συντονίζουν το έργο τους σε συγκεκριμένο τομέα, είτε όταν λόγοι οικονομικοί ή φορολογικοί το επιβάλλουν, ή όταν θέλουν κάποιο όργανο το οποίο θα εξυπηρετεί το έργο τους σε θέματα μελετών, πληροφοριών, που αφορούν στα προϊόντα και στην επιχειρηματική δράση, σε εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο. Η ρύθμιση έρχεται σε αντίθεση με την αρχή της αυτονομίας και της αυτοδιοίκησης, αλλά και στις λοιπές διατάξεις και το πνεύμα του Ν.2810/2000.

Το θέμα αυτό έχει λυθεί, με γνωμοδότηση του εκπόνησε ο καθηγητής Δ. Τσάτσος το έτος 1985, όπου αναφέρει ότι η σχετική απαγόρευση, βάλει κατά του πυρήνα του ατομικού δικαιώματος του συνεταιρίζεσθαι.

11. Επισημαίνουμε και κάτι που προφανώς δεν έχει αντιληφθεί ο συντάκτης του Σ/Ν/ Θεσπίζει με το προτεινόμενο Σ/Ν τρία μορφώματα: τον Αγροτικό Συνεταιρισμό, την Ομάδα Παραγωγών και την Αγροτική Εταιρική Σύμπραξη. Και τα τρία αυτά μορφώματα έχουν τους ίδιους ακριβώς σκοπούς, τις ίδιες δραστηριότητες, ενεργούν στις ίδιες περιφέρειες, έχουν τις ίδιες προϋποθέσεις εγγραφής μελών (ΑΣ και ΟΠ). Και διερωτώμεθα, ποια ανάγκη εξυπηρετεί η ρύθμιση.

12. Σχετικά με τα θέματα της απαγόρευσης στο δικαίωμα του εκλέγεσθαι των μη κατά κύριο επάγγελμα αγροτών ο καθηγητής κ .Ν. Αλιβιζάτος σε σχετική Γνωμοδότησή του, αποφαίνεται ότι η διάταξη είναι αντισυνταγματική. Ο περιορισμός έρχεται και σε αντίθεση και με τις διατάξεις των άρθρων 5 και 8 του Ν. 2810/2000.

13. Μη ανεκτές από το Σύνταγμα κρίνει ο κ. Αλιβιζάτος και τις διατάξεις που αφορούν στην αναγκαστική συγχώνευση , στις βασικές αρχές, για την άσκηση της κρατικής εποπτείας στους συνεταιρισμούς, που αναφέρονται σε θέματα επιχειρηματικής δράσης καθώς και στη διάταξη του συνεδρίου των αντιπροσώπων, που αφορά στην ΠΑΣΕΓΕΣ.

Τονίζεται τέλος η σύσταση 193/2002 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας.

«Οι Κυβερνήσεις οφείλουν να υιοθετήσουν μία ευνοϊκή πολιτική και ένα νομικό καθεστώς τα οποία να συμφωνούν με τη ταυτότητα και τα χαρακτηριστικά των συνεταιρισμών, και να έχουν ως βάση τις συνεταιριστικές αρχές και αξίες. Να προωθούν τη διδασκαλία των συνεταιριστικών αρχών και των υφισταμένων πρακτικών εφαρμογής τους καθώς και της

επιμόρφωσης που αφορά σε αυτές σε όλα τα επίπεδα όλων των εθνικών συστημάτων παιδείας και κατάρτισης και σε ολόκληρη την κοινωνία».